

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svoje, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam poji, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravljalstvo pa v pritličju. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Pesamezne številke po 10 h.

Upravištvu telefon št. 85.

Volilni shod v Ilirski Bistrici.

„Slovensko društvo“ v Ljubljani je sklicalo 24. t. m. v hotelu „Ilirija“ volilni shod, ki je sijajno uspel v kubičnem, da se je vršil istočasno v Trnovem drugi — klerikalni shod, na katerem je govoril poslanec dr. Žitnik. Zborovanje je otvoril g. Rudolf Valenčič, pozdravljajoč g. deželnega poslanca Frana Arka ter gosp. dr. Frana Novaka iz Ljubljane ter gg. goste iz Rakitnika, Slavine, Koč, Matenje vasi, Prestranka, Zagorja in Knežaka, kakor tudi vse druge domače volilce, poudarjajoč v krepkih besedah moč in silo agrarne politike, oziroma kmetijske organizacije. Zbrani volilci — bilo jih je 300 — so se s ploskanjem odzvali pozdravu, nakar je dal g. predsednik Valenčič besedo gosp. dež. poslancu Franu Arku. G. Fran Arko je pozdravil v toplih besedah novo organizacijo „neodvisne kmetijske stranke“ ter se je lotil vprašanja: „Kakšen mora biti naš poslanec? On naj bo iz kmetijskega stanu, ki pozna težnje kmetijskega stanu, zakaj le tak poslanec bi znal zastopati naš okraj, on bo spoznal naše zahteve, katere se osredotočajo v zahtevah:

1.) Poboljšanje živinoreje z uvedanjem bikov-plemenjakov na javne stroške v vseh vaseh, sploh s poboljšanjem pasme. Kot vzgled nepravičnega ravnanja navaja g. govornik vas Knežak, kjer se malo brigajo za vzorno živinorejo; država naj odpravi take nedostatke s tem, da osnuje in podpira živinorejske zadruge, na kar bi moral novoizvoljeni poslanec najprej delovati; potruditi bi se moral istotako pri vladi za vpepljavo vzornih gnojišč in umetnih gnojil, zadnje vsaj s tem, da se uravzajo brezplačno po železnici. Nadalje zahteva posredovanje vlade za uspešnejše uporabljenje pašnikov z denarno pomočjo vlade, zahteva intervencijo vlade za nadaljni razvoj mekaren in siraren, ki so danes za našega kmeta

važni viri dohodkov, ravnatoko podporo države za sadjarstvo, kar bi se dalo vse s potrebno energijo izvesti.

G. govornik nadalje razkazuje, kako vlada ravna z nami glede melioracijskega fonda. Pivka se že 20 let regulira, pa še ni regulirana, naši travniki se poplavlajo še vedno leto za letom, ne da bi se preskrbelo za posušenje in odvajanje vode. Nadalje omeni g. poslanec vodovodno vprašanje, obžaljujoč, da vladni krogi ne pridejo do prepričanja, da ima tudi človek isto pravico do vode kot žival in navaja, da bo novi gosp. poslanec moral skrbeti s povzdigo konjereje in prašičoreje. Končno opozarja gosp. govornik še na nedostatke pri naših cestnih razmerah, ki onemogočujejo izvoz lesa, oziroma izvoz tako podražijo, da producent ničesar ne zasluži in končno zahteva od novega poslanca, da se postavi glede carinskega tarifa na agrarno stališče, da se varuje domačina tuje konkurence, ter omeni tudi zavarovanje kmetijskih delavcev za starost in onemoglost, kar bi bilo že eo ipso v interesu občine, katere morajo sedaj vsled teh nedostatkov nositi ogromna bremena. G. govornik konča svoj govor navetujuč vsem zborovalcem, da se združe v krepko falango in si izvolijo poslanca iz svoje sredine, iz kmetijskega stanu, ki pozna njih težnje.

Besedam g. govornika je sledil buren aplavz in zahvala predsednika zborovanja g. Rudolfa Valenčiča, ki je dal nato besedo gosp. dr. Franu Novaku, odvetniku v Ljubljani.

G. dr. Fran Novak je pozdravil v izbranih besedah vse navzoče, čestitajoč zavedni Notranjski, da se je zbralo toliko zavednih mož, v imenu „Narodno-napredne stranke, ter je izjavil v njenem imenu, da pozdravlja z največjim veseljem vsako prosto gibanje med narodom, samo — da je izven klerikalnih verig — toplo pa posebno pozdravlja novo kmečko organizacijo, ki je jako potrebna, želeč ji mnogo uspeha. — Nadalje pojasnji v krepkih besedah značaj naše klerikalne stranke, ki se

celo sramuje svojega imena in se je radi tega prekrstila. Če sem katoličan, se gotovo tega imena ne sramujem, a ta katol. stranka se je začela sramovati takega nazivanja, in si nadela ime Slov. lj. stranka. (Nato je sledil dolgotrajen smeh navzočih zborovalcev.) Opozarjal nas je na lažnjivost in nedoslednost klerikalne stranke, ki je izdala Korosko, ki je s krivično razdelitvijo volilnih okrajev storila največjo podlost, ki se more prizadei kakemu narodu, ki ne pozna narodnosti, ne pozna kmeta, ampak samo svojo korist, korist klerikalizma. Naj bi že vendar enkrat slovenski kmet stopil iz naročja farovške kuharice na lastne svoje noge, da bi se oprjel svoje samostojne kmečke organizacije, oprostivši se farškega jarma. — Nobeden volilec naj se ne boji groženj in peklenških kazni. Kaj naj ima pekeli, hudiči opraviti s poštenem Notranjem, če morda ne poljubi roke svojemu kaplanu ali župniku, če ne stori to, kar on — kmet spozna za pravo. Vsak naj voli po svojem prepričanju in svoji vesti. Če bodo volilci samostojno mislili in zapustili pota, ki peljejo gotovo le samo v Rim, bodo besni valovi klerikalnega navala zaman se zaganjali v skalnato prepričanje svobodnih Notranjcev in in rešeno bo ime zavedne Notranjske.

Po dolgem burnem aplavzu se je zahvalil g. dr. Novaku za njegov navduševalni govor predsednik gosp. Rudolf Valenčič, ter je podelil besedo g. Jakobu Kristanu iz Koč, ki nam je razjasnil v kratkih jednatih besedah, da se ustanavlja kmečka organizacija edinole iz potrebe, nikakor pa ne po inicijativi drugih oseb, kakor ji „Slovenec“ očita, jemlje z zadoščanjem in zahvalo na znanje izjavo g. dr. Novaka, da narodno-napredna stranka podpira tako stremljenje po svobodni organizaciji izven klerikalne stranke ter naprosi gosp. Milana Žnidaršiča iz Matenje vasi, da poroča o programu „neodvisne kmečke stranke“.

G. Milan Žnidaršič je razvil v kratkih potezah razvoj nove stranke

ter nam naznanil program stranke, ki se je svoječasno že objavil v „Slov. Narodu“ in „Notranjem“. G. govornik toplo priporoča stanovski list te stranke „Notranje“ in je končal svoj govor z zasluženim aplavzom, nakar je govoril gosp. A. Trstenjak iz Ljubljane. Ta je v prisrčnem govoru razložil zborovalcem vsenemško politiko, ki nas hoče zatreči, spodbujajoč nas k dvojnemu boju proti pangermanizmu in klerikalizmu, pozivljajoč vse navzoče — kmeta, obrtnika, trgovca, — da naj vsi složno delujejo na prosep naroda, složno z vsemi drugimi Slovani — v svojo korist, da naj bodo zares granicari, ki branijo svojo mejo!

Zahvalivši se g. govorniku podeli g. predsednik Valenčič besedo g. J. sipu Samsa, ki predlaga, naj se ponudi kandidaturo za državnozborni mandat v skupini Postojna, Vipava, Senožeče, Lož, Il. Bistrica g. Josipu Deklevi, veleposestniku v Postojni. G. dež. poslanec Arko priporoča to kandidacijo prav toplo — na kar se je predlog g. Josipa Samsa soglasno sprejel.

G. predsednik Rudolf Valenčič se je nato zahvalil vsem gospodom, ki so od blizu in daleč prihiteli, želeč, da bi sledilo prvemu shodu v tej eri še mnogo drugih shodov s povabilom na svidenje dne 3. marca v Bitinjah in 17. marca v Št. Petru na Krasu.

Deželni zbori.

Solnograd, 24. februarja. V včerajšnji seji solnograške deželne zbornice je predložil deželni odbor poročilo o poddržavljenju pincgavske železnice. Ta železnica je veljala deželo 1.661.630 K. Za osuševanje doline Anič ob štajerski meji se je dovolilo 103.000 K. — Posl. Stölzel je predlagal, naj državna vlada v najkrajšem času sklene z Ogrsko pošteno nagodbo, ali pa naj pripravi vse potrebno za popolno gospodarsko ločitev od Ogrske. Predlog je bil soglasno sprejet,

za kar je deželni glavar čestital zbornici.

Lvov, 24. februarja. Načrt o novi lovski postavi se je izročil pristojnemu odseku. — Posl. Stapinski je utemeljeval predlog, naj se plače ljudskoškolskega učiteljstva zenačijo s plačami treh zadnjih kategorij državnih uradnikov. Predlog je bil odklonjen. Predlog posl. Olesnickega zaradi ustanovitve maloruskih srednjih šol v Brzezanu in Striju se je izročil naučnemu odseku. — Po končanem dnevnem redu je poslanec Pastor še enkrat predlagal, naj se ljudskoškolskemu učiteljstvu zvišajo plače.

Viharna seja srbske skupščine.

Belgrad, 24. februarja. V skupščini so bili včeraj veliki škandali. Bivši trgovinski minister Drašković je zahteval od vlade pojasnilo, kakšno je razmerje med Srbijo in Avstro-Ogrsko. Rekel je, da je Srbija sedaj pač neodvisna od Avstro-Ogrske, tembolj odvisna pa je od Turčije in Italije. Vkljub temu pa je Avstro-Ogrska najboljši (?) trg za Srbijo. Radikalec Petrović je zaklical Draškovića: „Tebe je Avstrija podkupila!“ Po teh besedah je nastal nepopisen vihar. Opozicija je klicala Petroviću: Go vedo! Potepuh! Ven ga vrzimo! Predsednik je moral sejo prekiniti. — Ko se je seja zopet otvorila, je povzel besedo minister dr. Paču. Na Draškovićevo vprašanje, ali sklene Srbija z Avstro-Ogrsko trgovinsko pogodbo, je izjavil, da ni mogoče odgovarjati, ker se še vrše pogajanja ter se še vedno pričakuje odgovor na zadnje srbsko noto. Vsa javnost ve, da si Srbija želi trgovinske pogodbe s sosednjo državo; ali pa si tudi v Avstriji žele kaj takega, tega ni mogoče vedeti. Srbija želi skleniti s sosednjo državo trgovinsko pogodbo, toda le pod varstvom svoje časti, kot enakovreden kontrahent. — Z zatvoritvijo meje je hotela Avstro-Ogrska prepričati Srbijo, da ne more ničesar

LISTEK.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Daije.)

Ljuti boji za življenje, krvave vojne s krvoločnimi sovražniki in bridke izkušnje so generalu della Croce zamorile rahločutnost, ali spriči globe in obupne bolesti vojvodinje Asunte se je le nekaj ganilo v njegovem srcu. Obslo ga je usmiljenje s tem dekletom, ki je takorekoč ob isti uri učakala največje bridkosti: postala poročena žena pomorskega razbojnika, izgubila očeta in domovino in izvedela tragedijo svoje matere. Obenem si je rekel general della Croce, da bi njegovo razkritje glede Kržana gotovo ne bilo napravilo tako silnega vtiska na Asunto, če je hotela Kržana samo izkoristiti za svoje namene. General je spoznal, da morajo Asunto vezati na Kržana posebne vezi in da to nemore biti nič drugega kakor ljubezen.

Ah, kako čudovita so pota usode, je zavzdihnil general della Croce, ko je razmišljeval, da ljubi se

daj hči Asunte Dandolo sina tistega moža, ki je ljubil njeno mater in moral svojo ljubezen plačati z življenjem.

In sedaj se je general della Croce prvič kesal, da je sprejel ponudbo beneške vlade, polastiti se otoka Antykitiri, odstaviti vojvodo Dall Ferro in ga kot jetnika poslati v Benetke. Kot vojak pa se je zavedal, da mora svojo dolžnost do pičice izpolniti in bil je tudi odločen, da to stori. Toda izpolnil je to dolžnost ne da bi se tega sam zavedal, dosti obzirneje in mileje, nego je to nameraval. Usmiljenje z vojvodinjo Asunto je ublažilo celo njegovo staro in srdito sovraštvo do vojvode Dall Ferro.

Svetli vojvoda, je rekel general in je pristopil k starcu, ki se je držal svoje hčere in jo tolažil s tihimi besedami brez prave zveze, republika beneška me je poslala semkaj z neprijetno misijo, ki jo moram kot vojak seveda natančno izpolniti.

Kaj mi hoče republika beneška? je vprašal vojvoda. Jaz izpolnujem svoje obveznosti — a kakor vidim, jih republika več ne izpolnjuje. — O tem, svetli vojvoda, se bodele domenili z beneško vlado. Moj

ukaz se glasi, da moram zasesti vaš otok in vas, vojvoda Dall Ferro, spraviti v Benetke izlepa ali izgrda, kakor bi zahtevale okolnosti.

— A zakaj vse to? Česa me dolži republika?

— Državna inkvizicija vas je obdolžila, da ste provzročili eksplozijo v arsenalu beneškem, ki je napravila strahovito škodo, je z resnim poudarkom izjavil general. To je čin sovražnosti, ki ga bo republika seveda strahovito kaznovala, če se potrdi vaša krivda.

Vojvoda je slutil, da je to vzrok beneški ekspediciji. Pripravljen je bil na to obdolžitev in to mu je dalo moč, da je mogel ravnodušno vzeti na znanje generalovo izjavo in nanjo mirno odgovoriti.

— Ne vem, kako eksplozijo imate v mislih, gospod general, je rekel vojvoda dostojanstveno, vem pa, da nisem pri nobeni udeleženi. Toda — čemu bi se prerekala. Poznam načela, po katerih vodi beneška republika svojo politiko in poznam sredstva, katerih se poslužuje. Znano mi je, da želi republika že dolgo časa polastiti se mojega otoka. Kakor zdaj s menoj,

zgodilo se je že z različnimi vladarji različnih grških otokov. Seveda ne pove beneška republika nikdar pravega vzroka svojemu postopanju, nego skriva svojo lakomnost po tuji zemlji pod različnimi plašči: danes je poklicana varovati koristi svete cerkve, jutri blagostanje in življenje svojih podanikov. In ker pri meni ne more najti ničesar takega, me dolži udeležbo pri eksploziji, o kateri sploh ničesar ne vem. Toda, čemu govorim o tem. Vi, gospod general, imate svoje ukaze in jih morate seveda izpolniti. Povejte mi torej, kaj hočete storiti?

— Moji ukazi so točni, je odgovoril general. Vas, svetli vojvoda, pošljem z ladjo, ki leži v pristanu v Benetke, sam pa ostanem tu kot začasni provoditelj. Naročilo imam, da Vaše imetje skrbno in vestno upravljam, dokler ne bo končan Vaš preces.

In kaj bo z mojo rodovino, kaj z mojo hčerjo in z mojima sinovoma?

— Ako Vi ničesar ne določite, imam ukaz, da jih pošljem v Retimo v samostan.

Zdaj je Asunta, ki je ves čas ihtela ležala na svojem sedežu, dvignila glavo.

— Moja usoda je že odločena, gospod general. Poročila sem se včeraj in dolžna sem, da sledim danes svojemu možu.

— Da, tako je, je potrdil vojvoda, kar pa se tiče mojih sinov, sem bil že prej odredil, kar treba za njihovo vzgojo.

— Potem je vse v redu, svetli vojvoda, je počasi rekel general in po kratkem premisleku dostavil: Vas zapustim, da se pripravite za odhod.

General je sicer imel naročilo, da se vojvode takoj polasti. A srce mu je reklo, da mu mora vendar pustiti nekoliko časa, da se poslovi od svojih otrok in zato je s svojimi spremeljavalci zapustil sobo.

Ko so se vrata zaprla za njim, so vojvode zapustile moči. Stari mož se ni mogel več premagovati in se je razjokal kakor otrok.

— Oče, zdaj ni časa za jok in tožbe, je dejala Asunta. Zdaj je treba skrbeti za prihodnost.

— Ah, hčerka moja, vse je izgubljeno.

— Ničesar, oče, še ni izgubljeno. Desantič je pravočasno odšel s svojo ladjo. Njegovi ljudje so edini, ki bi

storiti brez Avstro-Ogrske. Naše mnenje je nasprotno. V gospodarskem osiru ni nobene popolnoma neodvisne države. Srbija stoji vkljub zaprtim mejam dobro, srbski papirji se združujejo na visočini. Avstro-Ogrska je nameravala Srbijo ločiti od zapada, dočim si Srbija prizadeva, da bi si odprla pota na zapad. In zapadne velepile gredo pri tem Srbiji na roko.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd 24. februarja. Umor bivšega poslanca odvetnika Herzensteina je sedaj pojasnen. Edini obtoženi Aleksandrov je izpovedal, da je Jusković poslal njega, Larečkina in Kazankova v Teriski na Finsko, naj umore Herzensteina. Umor sta izvršila poslednja dva.

Ismed 67 000 volilcev v Petrogradu je oddalo 29.000 svoje glasove za kadete, 33.000 za oktobriste in levičarje in le nekaj nad 5000 za monarhiste.

Odesa, 24. februarja. Na policijskega načelnika pl. Hessberga je nekdo vrgel bombo. Hessberg je nevarno ranjen, tajni agent Lazarev, ki ga je spremljal, je ubit. Napadalec je pobegnil.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 24. februarja. V republikanskih krogih so prepričani, da vlada pod nobenimi pogoji ne odneha od svojih zahtev, da člani razpuščenih kongregacij in inozemski duhovniki ne dobe duhovniških služb na Francoskem. S cerkvene strani se ta zahteva proglašja za nesprejemljivo, češ, da krši dostojanstvo (?) in patriotizem (?) francoskih škofov. — V današnjem ministrskem svetu je naznanil naučni minister Briand, da je obvestil kardinala Richarda, da so njegovi pogoji nesprejemljivi.

Sodne reforme na Francoskem.

Pariz, 24. februarja. Ministrski svet je odobril načrte justičnega ministra, da se sodni stan reformira. Obenem se je reformirala služba v ministrstvu notranjih del, kjer se je odpravilo 93 uradniških služeb.

Shod privatnih uradnikov.

Včeraj dopoldne se je vršil v mali dvorani „Narodnega Doma“ shod privatnih uradnikov zaradi njih penzijskega zavarovanja. Shod so sklicala sledeča društva: Bolniško in podporno društvo zasebnih uradnikov, II. skupina odvetniških in notarskih uradnikov, društvo slovenskih književnikov in časnikarjev, gremij trgovcev in pomočniški zbor gremija trgovcev, Naša zveza, Merkur in trgovsko bolniško in podporno društvo. Udeležilo se je shoda nad 200 oseb, delodajalcev in uslužbencev.

V imenu imenovanih društev je otvoril shod g. Meglič. Za predsednika je bil izvoljen g. Knez, ki je dal besedo knjigovodju g. Škerbincu, ki je podal najprej zgodovino postanka zakona o zavarovanju privatnih uradnikov.

G. Škerbinc je izvajal sledeče: Vseled narastka in razvoja in-

dustrije, trgovine in prometa je nastal stan privatnih nastavljenec in uradnikov, katerih življenjske razmere so podobne onim manualnih delavcev. Kaj kmalu se je pojavila potreba in želja po starostni preiskavi članov tega stanu, vendar je bilo treba pri n. s. hudih bojih in dolgega čakanja, predno se je ta želja uresničila v toliko, v kolikor se je. V avstrijskem državnem zboru je bila v tem osiru podana prva peticijska marca 1888 in sta jo podala poslanca Chlumecky in Sommaruga. Vseled drzanja se je ustanovil peticijski odsek, ki je 24. marca 1893 sklenil, da vlada izdela in predloži tozadevni zakon. V letih 1895 in 1896 je bilo podanih več peticij, vprašanj in predlogov v poslanski zbornici, tako da je vlada 3. junija 1896 izjavila, da se bo napravila anketa o službenih razmerah. Prihodnje leto so se nadaljevale peticije, vprašanja in predlogi v državnem zboru, skupina privatnih uradnikov I. splošnega uradniškega društva za Avstro-Ogrsko, ki se je ustanovila 1887, je ustanovila več podružnic po raznih kronovinah in ustanovila se je „Allg. österr. Privatbeamten Ztg.“ pod uredništvom poročevalca. Leta 1898 se je izdelala anketa v ministrstvu notranjih zadev glede službenih razmer privatnih nastavljenec. Ker načrta zakona o zavarovanju še ni bilo na dan, podanih je bilo v letih 1898—1901 35 interpelacij in predlogov, dokler ni bil 21. maja 1901 objavljen zakonski načrt, ki pa v več paragrafi ni odgovarjal željam in težujam delodajalcev pa tudi delojemalcev ne. Čez teden dni se je izročil načrt socijalno političnemu odseku poslanske zbornice, kjer so pa vsled njega začeli obstruirati zastopniki industrijalcev in trgovskih zbornic. Zveza industrijalcev in njih glasila so zavzela najhujše nasprotstvo proti temu načrtu. 10. novembra 1901 je bil shod delegatov organizacij privatnih uradnikov, 12. novembra 1901 je bila anketa v ministrstvu notranjih zadev in trgovinskem ministrstvu. Prihodnja leta je v poslanski zbornici kar deževalo vprašanj in interpelacij glede zavarovanja privatnih uradnikov. Med temi interpelacijami je omeniti ono slovenskega poslanca Žičkarja z dne 1. decembra 1903. Leta 1903 je bil v Bruslju mednarodni kongres privatnih uradnikov, na katerem je bil na dnevnem redu tudi avstrijski zakonski načrt. Ustanovil se je takrat mednarodni dopisovalni biro za strokovna vprašanja. 5. maja 1905 je bil v socijalno političnem odseku drž. zbora sprejet drugi od dr. Forta predelani načrt zakona glede zavarovanja zasebnih uradnikov. 20. julija 1906 je bil načrt sprejet v poslanski zbornici. 16. decembra je bil zakon sankcioniran ter 1. januarja 1907 objavljen v „Wiener Zeitung“, tako da stopi v veljavo 1. januarja 1909. Govornik je bil mnenja, da je pozdravljati ta zakon, ker se reši z njim velik del socijalnega vprašanja in govoril nato o načrtu samem in podal glavne njegove določbe, ki so že itak znane iz našega lista. Po govornikovem mnenju je zdaj neumestna kritika tega zakona, ter bodimo veseli, da imamo toliko. (Ploskanje.)

Nato je govoril g. dr. Windischer o izvedbi zakona o starostnem zavarovanju in o ureditvi uprave zavarovalnega zavoda. Dejal je med drugim:

Glavni organ in nositelj zavarovanja privatnih uslužbencev bo penzijski zavod, ki se osnuje na Dunaju. Temu penzijskemu zavodu ter deželnim mestom, ki jih bo osnovati po posameznih kronovinah, pripade iz-

Potem je prišla ura slovesa. Težka je bila ta ura in stari vojvoda bi bil skoro umrl žalosti in obupa, da ga ni tolažila in bodrila k vztrajnosti Asunta.

— Ti moja hrabra, lepa Asunta! Če ti nisi vredna vse sreče tega sveta, potem je ni nihče vreden.

To so bile zadnje besede vojvoda Dall Ferro. Še enkrat je poljubil svojo hčer, še enkrat ji pogledal v globoke oči — potem so ga obstopili beneški vojaki in odpeljali na ladjo.

Asunta je gledala z okna, dokler ni ladja zapustila pristani in izgubila na obzorju. Kravalo ji je sroce, a njenega ponosa in njenega poguma ni zlomila niti ta nesreča. Isgubila je dom in izgubila očeta. Izvedela je, da mora biti njen sovražnik tisti, ki ga ljubi in na čigar pomoč je najbolj računala. Bila je zdaj prepuščena sama sebi in njena naloga je bila, da osvobodi sebe in svojega očeta, a vendar ni obupala, dasi jo je včasih bolela tako prevzela, da se je bridko razjokala, nego si prisegel, da bo kljubovala vsem viharjem, da mora smagati ali umreti.

(Dalje prtlj.)

vedba penzijskega zavarovanja. Ta deželna mesta, ki bodo kakake podružnice ostednjega zavoda, bodo imele važen in obsežen delokrog. Pridržano jim je za njih okraj tekoče blaginjsko poslovanje in so jim zagotovljeni posli uprave, kakor sprejemanje in nadziranje priglasiitev zavarovalcev, voditev katastra zavarovalcev, podpisovanje in pobiranje premij, sprejemanje oglašanih zahtev zavarovalcev, nadzorstvo oseb, ki uživajo rente, odtegnitev rent vsled sklepa rentne komisije. Deželna mesta imajo po svojih delegatih vpliv na vodstvo centralnega zavoda ter na nalaganje zbranih glavnih. Poglavitna važnost deželnih mest pa obstaja v tem, da jim gre pravica voliti iz svojega odbora rentno komisijo, ki odloča o izplačilu rent in pripadlih vzgojevalnih zneskov.

Upravo centralnega penzijskega zavoda in deželnih mest polaga zakon v roke zavarovalcem in njih delodajalcev. Samouprava, ki jo zagotavlja zakon prizadetim krogom, je utegnjena le v toliko, da imenuje predsednika zavarovalnega zavoda na Dunaju in načelnika deželnih mest vlada, kateri gre tudi nadzorstvo vsega poslovanja.

Penzijski zavod bo imel dva upravna organa: občni zbor in načelstvo. Na občni zbor, ki je vrhovna instanca vse uprave, prihajajo delegati, katere bo voliti odbor deželni mest iz vrst svojih članov. Polovica delegatov mora biti voljena iz kroga službodajalcev, polovica iz kroga uslužbencev. Vsako deželno mesto ima pravico do najmanj dveh delegatov. Nadaljne število zavisi od števila članov, ki pripadajo posameznim dež. mestom. Občni zbor voli iz kroga celokupnega članstva načelstvo, ki obstoji iz 20 članov, razdeljenih na obe kategoriji članov. Načelstvu načeljuje predsednik, ki ga imenuje notranji minister.

Uprava deželnih mest je v rokah glavnega zbora in odbora. Glavni zbor tvorijo delegati, ki jih izvolijo člani posameznih okrajev deželnih mest. Število delegatov na glavni zbor znaša najmanj 30, katerih polovico voli skupina delodajalcev, polovico pa skupina uslužbencev. Glavni zbor voli iz kroga članov, pripadajočih dotičnemu deželnemu mestu odbor 10 članov, katerih polovico je vzeti iz krogov delodajalcev, polovico iz kroga uslužbencev. Odbor dež. mesta je organ, ki vodi redne posle. Načeljuje mu načelnik, ki ga imenuje vlada po predlogu deželnega odbora. Odbori dež. mesta imajo pravico voliti delegata na obč. zbor centralnega zavoda, imajo pa tudi pravico voliti iz svoje srede takozvano rentno komisijo.

Nastane vprašanje, v katerih kronovinah se osnujejo dež. mesta? Zakon pravi, da je praviloma v vsaki kronovini osnovati posebno deželno mesto, vendar pa dopušča, da se ustanovi v eni kronovini po več deželnih mest, ali pa da se za več kronovin ustanovi skupno dež. mesto. O tem bo odločala vlada „nach Massgabe der Zweckmäßigkeit“.

Na dlani leži, da se bo v velikih kronovinah, kjer bo znatno število članov, mislilo na osnovo več dež. mest, manjših kronovin se pa najbrž po več združi in ustanovi zanje skupno dež. mesto.

Število članov penzijskega zavoda na Kranjskem ne bo posebno veliko, na vsak način ne tako veliko, da bi bila ustanovitev posebnega deželnega mesta na Kranjskem popolnoma zagotovljena. To in da vlada le prerada ubira stara pota, opravičuje sodbo, da se utegne kranjska dežela v tem oziru pridružiti kakim sosednjim kronovini, kakor se je žalibog zgodilo svoj čas glede delavskega zavarovanja.

To se nikakor ne sme zgoditi. Naša zahteva mora biti, da se na pravi za deželo Kranjsko lastno dež. mesto s sedežem v Ljubljani, da pride uprava dež. zavoda v roke naših interesentov, ki naj imajo odločujoč vpliv na vodstvo dež. mesta ter posredno na vodstvo centralnega zavoda na Dunaju. Le v slučaju, da se ustanovi za deželo Kranjsko poseben zavod, nam je dano jamstvo, da pridejo interesente v naši deželi do veljave in vpliva. Sicer se sme z vso gotovostjo računati, da bodo zavarovalci in njih službodajalci v naši deželi pri volitvah majorizirani po onih v drugih kronovinah in da jim ne bo mogoče spraviti pri volitvah v upravne organe svojih zaupnikov. Potisnjeni v kot bi naši interesente prinašali leto za letom velike in ogromne žrtve, vse odločevanje o njihovem denarju bi pa imeli v rokah drugi.

Prebridke izkušnje pri delavskem zavarovanju soper nesgode so nas privedle, da smo sprožili to vprašanje, dasi je do termina, ko stopi zakon o penzijskem zavarovanju v veljavnost, skoraj že dve leti. Da se uresniči naše opravilno želje, je treba solidarnega postopanja vseh

prizadetih organizacij. (Barno ploskanje)

Nato je prečital g. Cimerman sledečo resolucijo:

Na javnem shodu, katerega so sklicale organizacije: bolniško in podporno društvo zasebnih uradnikov, II. skupina odvetniških in notarskih uradnikov, društvo slovenskih književnikov in časnikarjev, gremij trgovcev in pomočniški zbor gremija trgovcev, Naša zveza, Merkur in trgovsko bolniško in podporno društvo in se je vršil dne 24. februarja 1907 ob mnogoštevilni udeležbi interesentov tako delodajalcev kakor delojemalcev, zbrani zborovalci spoznava jo potrebo ustanovitve lastnega deželnega mesta penzijskega zavoda v deželi Kranjski s sedežem v Ljubljani, ker bi bili le ob taki ureditvi uprave varovani interesi prizadetih krogov kakor tudi interesi dežele Kranjske. Zahtevajo zategadelj, da osrednja vlada ob ureditvi uprave zavodov, ki prevzamejo izvedbo penzijskega zavarovanja, odredi za deželo Kranjsko poseben deželni zavod. Na javnem shodu zbrani se obračajo do vseh poklicanih korporacij v deželi, zlasti do deželnega odbora kranjskega, do občinskega sveta ljubljanskega, do trgovske in obrtniške zbornice kranjske z nujno prošnjo, da se z vso vneto zavzamejo na pristojnih mestih za to, da se zagotovi v deželi Kranjski lastno deželno mesto penzijskega zavoda. Današnji javni shod pričakuje, da se bodo tudi novovoljeni državni poslanci kranjski vseh strank odločno zavzeli za ustanovitev deželnega mesta za deželo Kranjsko.

Ta resolucija je bila soglasno in z navdušenjem sprejeta in ko je še Štefe povedal, da ga je dr. Šusteršič pooblastil izjaviti, da se bo „Slovenska zveza“ tudi v bodoče zavzemala za težnje privatnih uradnikov ter pravil, da se ta shod vrši na podlagi v „Slovencu“ pred par meseci o zavarovanju zasebnih uradnikov objavljenih člankov, je g. predsednik, zahvalivši se poročevalcema za poročilo in navzočim za prisotnost, zaključil zborovanje.

VI. redni občni zbor „Splošnega slovenskega ženskega društva“.

„Splošno slovensko žensko društvo“ je imelo včeraj popoldne ob 5 svoj VI. redni občni zbor v društvenih prostorih. Bil je prav dobro obiskan. Zborovanje je otvorila za predsednica ga. Franja dr. Tavčarjeva, ki je z iskrenimi besedami pozdravila vse dame ter poročevalca „Slov. Naroda“ in „Laib. Ztg.“ Ko se je društvo ustanovilo, nadaljevala je gospa govornica, zagualo so se nazadnjaki v slovensko ženstvo. No, njihovo nameravano oviranje je bilo zastoj, kajti društvo se je tekem šestih let krepko razvilo. In če bi se ne bilo društvo ustanovilo, ustanoviti bi se moralo zdaj, ker je življenjska potreba za slovensko narodno ženstvo. Ga. govornica se je dotaknila volilne reforme, pri kateri je ženstvo potisnjeno nazaj kot zločinici in umobolnici. Skupnemu delovanju vsega avstrijskega ženstva se pa gotovo posreči, da potomce naših potomk dosežejo to, kar želi sedanje ženstvo. Ga. predsednica je prosila članice, naj bi se nadalje ostale zveste društvu in pridobivale novih članic, in se zahvalila odborinom, zlasti pa gospe tajnici in gđ. blaginjičarki ter knjižničarki za njih vestno delovanje. Spominjala se je nato umrlih članic ter vseučilišnega profesorja dr. Šercla. V znak sožalja so se zborovalke vzdignile s sedežev.

Nato je poročala ga. Minka Govekarjeva o društvenem delovanju v preteklem letu.

Splošno slovensko žensko društvo je za ljubljanske Slovence kraj, kjer se shajajo k neprisljani zabavi v besede najboljšem pomenu, kjer se prosto razgovarjajo ter najdejo duševne hrane v društveni knjižnici ter pri društvenih predavanjih. Da je društvo imenitno in priznane važnosti, pričča, da ima podpornike in darovalce med narodom ter članice iz delavskih, obrtnih, trgovskih, uradniških in drugih slojev ljubljanskega občinstva.

Društvena knjižnica šteje bogato vrsto sodernih in klasičnih leposlovnih del naprednih pisateljev ter dokaj socijalnih, vsogledovnih, naravoslovnih in modroslovnih knjig svobodnimiselnih avtorjev. Knjig se naše ženstvo prav pridno poslužuje, kar je dokaz, da stori društvo mnogo za izobrazbo ljubljanskega ženstva. Tekom šestih let, odkar obstoji društvo, se je izvršila v isbiranju os. v čitanju knjig velika, za slovensko ženstvo

častna izprememba. Prva leta so se čitala večinoma le dela pisateljev druge in tretje vrste, zdaj pa zahleva velika večina naših žensk samo spise svetovno priznanih avtorjev.

Društvo je pripravilo preteklo leto 6 javnih predavanj. Predavali so g. prof. Milan Pajk o renesanci ali umetniškem preporodu v Italiji (dvakrat), g. dr. Valter Šmid „Iz naše najstarejše dobe“, g. dr. Fr. Novak „Država in cerkev“ ter g. dr. Demeter Rleiweis „Kake naj sodelujejo naše žene v boju proti jetiki“. Predavanja se bila pristopna vsakomur in zato vedno mnogoštevilno obiskana, zlasti od strani ženstva. Sploh se mora konstatirati, da se v zadnjem času ženstvo vobče jako zanima za predavanja ter izredno pridno poseča tudi predavanja „Akademije“. Ker prireja Akademija zdaj vsako nedeljo predavanja hrvatskih profesorjev, je odložilo društvo svoja nadaljna predavanja do jeseni.

Poleg javnih predavanj je imelo društvo v svojih društvenih prostorih prijateljske sestanke. Na teh so predavale gđe A. Kadivčeva o svojem potovanju na Veliki Klek, gđe Vita Zupančičeva o gluhonemih, ga. prof. Pintarjeva o ženskem vprašanju ter g. tehnik Znidaršič o svojem potovanju po Ruskem.

Odbor je imel preteklo leto 8 sej. Čestitalo je društvo pesniku Jos. Stritarju k njegovi 70letnici, zakar je dobilo laskavo zahvalo.

Društvo je bilo naročeno na 9 beletrističnih časopisov oz. publikacij ter dobivalo 5 listov zastoj.

Razen tega kupi društvo takoj vsako v slovenskem jeziku izišlo ter za knjižnico primerno knjigo. Tudi si nabavlja kolikor mogoče še drugojezična znamenita dela takoj po izidu. Pred kratkim je dobilo zopet lepo število dragocenih knjig.

10. marca priredi društvo v spomin pesnika Simona Gregorčiča v „Mestnem domu“ Gregorčičev večer.

Največja zahvala gre g. ljubljanskemu županu, ki je blagotno dovolil, da prireja društvo svoja predavanja v „Mestnem domu“, kjer se je po vzoru velikih mest otvorila pravcata ljudska univerza.

Društvo je član splošne dunajske ženske zveze, kateri načeljuje znana prvoboriteljica ga. Marijana Hainisch, ki zastopa ženske interese sploh, ne glede na narodnost.

Ga. tajnica je prosila konci svojega poročila, naj bi vse častite članice ostale zveste društvu in skušale pridobiti društvu še novih članic in članov, ustanovnic in ustanovnikov, ker le potem bo moglo društvo uspešno delovati.

To poročilo se je brez ugovora odobrilo.

O denarnem stanju društva je poročala gđe Antonija Kadivčeva. Vseh dohodkov je bilo 1532 K 99 v, (prebitek 703 K 11 v, članarina 344 K, 50 novih članic je plačalo 100 K, ena ustanovnica 20 K, 116 K 44 v se je dobilo pri posojanju knjig, od katere vsake se plača po 2 v, 50 K je dala „Narodna Tiskarna“, za kar se ji je izrekla zahvala z željo, da bi še nadalje ostala naklonjena društvu ter da bi se ga tudi druga podjetja, zlasti denarna spominjala, 130 katalogov je vrglo 52 K); stroškov pa 824 K 46 v (predavanja 62 K, dohodek teh je bil minimalen, knjige 183 K, vezava 100 K), tako da je bilo prebitka 708 K 53 v. Gospodična poročevaljica je pozivala članice na skupno delovanje v prospeh društva.

Tudi to poročilo se je odobrilo. O knjižnici je poročala ista gospodična. Društvo ima 1021 slovenskih, 168 hrvatskih in 1048 nemških knjig (med zadnjimi so večinoma prevodi zlasti ruskih pisateljev in pesnikov). Posodilo se je preteklo leto 5822 knjig. Za knjige se je izdalo, kakor že grij omenjeno, 183 K, v 6 letih pa 2030 K 82 v. — Odobreno.

Pri volitvah so bile v odbor z vzklikom soglasno izvoljene na predlog gđone Lozarjeve sledeče dame: gospa Minka Govekarjeva, gospodična Antonija Kadivčeva, gđe Josipina Kajzeljeva, gospa Natalija Kermavnerjeva, gospa Marija Paulinova, gospa Marija Perušková, gospa Josipina Podkrajškova, gospa Franja dr. Tavčarjeva, gospa Ana Ulričova, gospa Josipina Vidmarjeva, gospa Margareta Zupančičeva in gđe Vita Zupančičeva mesto odstopivše gospe dr. Trillerjeve; v razsodišče so bile izvoljene gospe Cecilija Korunova, Marija Pintarjeva in Hedviga Jubiceva, preglednici računov ste gospe Josipina Rudnova in Minka Jabačičova.

Ko se je ga. dr. Tavčarjeva zahvalila v imenu izvoljenih za iskano zaupanje in ker se ni nihče pri slučajnostih oglašil k besedi, je gospa predsednica zaključila zborovanje.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. februarja.

V poljanu. Znani župnik je bil te dni obsojen radi grde nečestitosti. Slučaj, kateri ni bil prvi in kateri tudi zadnji ne bude! Dasi smo prepričani, da bi bil „Slovenec“, da je bil slučajno kak učitelj obsojen, napočil svoja predala, da bi bilo grmele do neba. smo mi molčali. Ne radi mnogoštevilnega sorodništva, katero je deloma v vrstah naše stranke, pač pa sategadelj, ker se je pri nas sklicevalo na osemdesetletno mater, katera živi pri nesrečnežu, in katera o vsej stvari ničesar vedela ni. Na to mater se je pri nas apeliralo, in ker zadeva še itak ni pravomočna, smo o nji molčali. Uredništvo pa za vse to ni odgovorno, odgovornost nosi edinele načelnik „Narodne tiskarne“. Komur se ljubi, naj meče torej kamne po tem načelniku! To je vse, kar odgovorjamo na očitne in tajne napade radi te zadeve.

Klerikalni shodek v Trnovem — ali dr. Žitnik se vsiljuje. Protivoličnemu shodu neodvisnih kmetov v Bistrici je sklicalo katoliško izobraževalno društvo v Traovem shod, na katerem naj bi dr. Žitnik kot poslanec Notranjske pral svojo nedelavnost. Za ta shod je bil v akciji ves farovski aparat trnovski in trnovske okolice. Ni bilo dovolj, da so naši gospodje duhovniki izrabili prižnice po svoje — tudi popoldanski obisk grobov — bila je kvaterna nedelja — se je spremenil v agitatorično sredstvo za shod g. poslanca dr. Žitnika. — Bila je ura 3. popoldne in shod bi se moral otvoriti. Pred prostori katoliškega izobraževalnega društva stoji okoli 30 kmetov, društvena soba je prazna. Bije ura 1/4. — v društveno sobo vstopi okoli 80 ljudi. Na shod prideta tudi g. Žnidaršič iz Bistrice ter g. Cham z namenom, da nastopita kot protigovornika. Na vprašanje g. Chama, ali je shod omejen le na volilce okraja, se mu z odra odgovori, da je shod prirejen za vse poštene ljudi, nakar si usoja g. Cham omeniti, da potem s svojim tovarišem gotovo spadata na ta shod, ter zavzmeta prostor tik pred odrom. Prostor se počasi napolni ter je na shodu navzočih okoli 120 k večjem 150 mož in fantov. Iz Trnovega skoro nihče, iz Bistrice nihče, glavni kontingent se rekrutira iz Harij, ostalo pa iz drugih stranskih vasi. Neko kaplanče predlaga predsednika, ki zavzame svoj prostor, okrašen s petimi črnimi sukijami, nekaj devicami in devičarji ter predstavi zbranemu občinstvu bivšega poslanca in prihodnjega kandidata g. dr. Žitnika. (Ali ni morda to vsiljevanje kandidata?) G. dr. Žitnik dobi besedo, pogleda na navzoča nasprotnika in na njegovem blede obrazu se bere z vsjo sigurnostjo, da svoje besede ne da iz žepa več, dokler ne pride čas oditi na vlak v St. Peter. On govori — govori — govori, spiže pol litra vode; predsednik naroči drugi polič vode... posl. dr. Žitnik govori o Arkovem zvoncu, ura je 5. popoldne, atmosfera v prostoru je tropična, miazmatična, poslušalci se zapirajo oči, drugim se bliskajo, kakor oamljenim — naročen je četrti polič vode — kandidat se bojuje z nezasišano trdovratnostjo — priznava, da bodo nasprotniki trdili, da skozi 6 let ni storil ničesar drugega kot duhovnikom zvišal plače, glasoval za rekrute in armadne potrebščine, ter izjavi, da se ne vsiljuje, da rad odstopi ter da prostor kmetu. Kmet — kmeta je si oer parola, kandidat udari vehementno ob mizo, peti polič vode se nevarno ziblje. Kaplani vpijejo: „Živio dr. Žitnik!“ občinstvo je mirno — od besed ubito — udušeno. Kandidat pije — pravi, da se bo v „Narodu“ pisalo, da je razbijal, in — argumenti proti paroli „kmet — kmeta“ so doprinešeni. Solnce zabaja — ter se potaplja v morju besedi kandidata... Korošci so itak nemški kandidati... Madžarom se ne sme dati madjarska komanda, Avstrija mora imeti mogočno

armado — duhovniki so reveži — storili so vse za mili slovenski narod — silno potrebni so svilaanja plač — kandidat postaja naroden ter izjavi, raje vidi slovenski narod slovensko beračiti, ko pa pri bogatem gospodarstvu nemškutariti. Govori o samostanah — ljudstvo mrmra ter zapušča dvorano, agitatorji potiskajo odhajajoče nazaj — kandidat obljubuje, da o tem ne bo več govoril. „Smrt zajou“ je parola „zajou smrt!“ On žre naše zelne glave — seveda kandidatu ni mogoče s palico stati za vsako zelno glavo — krivi so liberalci — lovci — toraj kmetje v kmetko zvezo — vun s lovskim zakonom proti liberalcem. Klerikalni agitatorji in kaplani: „Živio dr. Žitnik!“ Kandidat pije — se ogrne — sede potem, ko je zabičil ljudem, da je neumnost najdražja stvar na svetu. Gg. Žnidaršič in Cham se oglasita k besedi. Gosp. Žnidaršič jo po malem boju dobi s predsedništvom. — Vrišč klerikalnih agitatorjev mu vzame besedo. G. Žnidaršič pravi, da se je g. poslanec dr. Žitnik povabil na shod v Bistrici. Vrišč zaduši njegove besede. Zatrjuje, da se je ta shod uprizoril, ker se g. dr. Žitnik boji izvajanja kmetov v Bistrici. Kandidat dr. Žitnik kriči: „On izziva, po novem zakonu imamo pravico ga postaviti na zrak!“ Agitatorji pritisnejo prot' g. Žnidaršiču, ki izjavi, da bo sam zapustil dvorano, nakar protigovornika zapustita smehljaje prostore tega izobraževalnega društva. Ura je bila 1/7. Klerikalci so zaključili shod in neko kaplanče je izsililo zaupnico kandidatu g. dr. Žitniku. To na tem mestu, na drugem mestu se bodo pa ljudstvu natančneje pojasnila obstrukcijska izvajanja g. dr. Žitnika na tem shodu.

Shod v Ilirski Bistrici. Obširno poročilo o tem shodu prinašamo na drugem mestu. Tu le konstatiramo, da se je klerikalna stranka tega shoda silno zbalala in je uprizorila divjo agitacijo za shod, ki ga je istočasno sklicala v Trnovu, toda ob veliko manjši udeležbi, kakor se je vršil shod narodnonapredno mislečih volilcev. Izkazala se je brezdvomno živa potreba organizacije narodnonapredno mislečih Slovencev in je v tem oziru podal gosp. dr. Novak v imenu narodnonapredne stranke izjavo, da narodnonapredna stranka podpira vsako samostojno organizacijo, kakor hitro se izvrši izven klerikalnega tabora. Da so take organizacije trn v peti klerikalcev, je razvidno iz tega, da so tako besno napadli notranjske kmete, ki se hočejo samostojno organizirati: nazivljajo jih framazone, krive proroke itd. Apelujemo s tem na vse slovenske okraje, da se samostojno organizirajo po stanovih, snujejo zadruge itd. Narodnonapredna stranka da na razpolago vse svoje moči za take organizacije; le na ta način rešimo kmeta iz klerikalnih kreppljev.

Novednost katoliških duhovnikov presega pač že vse meje. V enem zadnjih „Domoljubov“ je bilo rečeno, da je moravski dekan v moravškem izobraževalnem društvu učil, da so se luterani pri nas zasejali v 5. in 6. stoletju. Ker smo konstatirali to nevednost, ki ne more biti slučajna zmotna, zafurkuje nas isti katoliški list s sledečimi besedami: „Zadnja predavanja našega g. dekana so bila popolnoma zgodovinsko resnična in so segala nazaj do 13. stoletja v 15. in 16. stoletje, ko se je začelo na Kranjskem luteranstvo. Pomota v zadnji notici „Domoljuba“ je krivda poročevalca, ki zgodovine ni nikdar sistematično študiral.“ Zdaj smo pa panani! Da bi bili katoliški gospodje vsaj molčali in ne obešali vnovič svoje nevednosti na veliki zvon! Sicer je stavek, kdaj se je pri nas začelo luteranstvo, po katoliško zaviti, vendar se mora iz njega priti do zaključka, da je „Domoljubov“ pisec prepričan, da se je začelo luteranstvo pri nas že v 15. stoletju! Martin Luter je bil rojen leta 1483. in je šele 1517. nastopil proti katoliški veri in cerkvi. Tako se bere v vsaki zgodovini srednjega veka in menda tudi katoliški učenci ne morejo tega ovrči. Kdor

tega ne ve in govori o teh rešeh, potem seveda ni šudaj, da se mu tako sapleta jezik! Opravičevanje, da „Domoljubov“ poročevalce, ki nosi črno dolgo suknjo in kolar, ki se sadaj sapne, ni nikdar sistematično študiral zgodovine, je pa tako bedasto kakor smešno! Mari sami diplomirani doktorji zgodovine vedo, kdaj se je na Kranjskem pričelo širjenje luteranstva?

Sv. Biskup v Konjicah. Piše se nam: Kako nam, Spodnještajerskim Slovence, justični minister in predsednik graškega nadeodišča oba pod vplivom znanega ministra Derschotte delita pravičnosti, razvidi se kaj jasno iz justičnega ukaznega lista št. 11/7. Gre se namreč za imenovanje sodnih tolmačev. In glej hudiča, tudi za Konjiško okrajno sodnijo je imenovan tolmačem za slovenski jezik neki Jožef Schuln, kancelist pri tamnišnji sodniji! Konjiški okraj ima 22659 prebivalcev, med temi 21654 Slovencev in 995 talmi-Nemcev, praviloma privaradnih nemčurjev. Za koga se torej potrebuje tolmač slovenskega jezika in ta še v osebi kranjskega (baje doma iz Krškega) renegata?! Menda za sodnike ali druge uradnike pri sodišču, ki vsi bolj pravilno razumejo slovensčino, kakor ta uskok!? To je ta toli hvalisana prijaznost in pravičnost, da se nam vsiljujejo nemčurji za sodne tolmače v popolnoma slovenskem sodišču in potem naj pa še kdo reče, da se nam Slovencev pod to slavno vlado ne godi dobro, ker imamo celo pri slovenskih sodnijah slovenske tolmače. Malo smešno! Slovenski poslanci! Tu je seršenovo guezdo!

Predkoncesije za normalnotirno lokalno železnico od Idrije do goriške meje je podelilo c. kr. železniško ministrstvo z razpisom št. 22822 z dne 22. t. m. županu Ivanu Hribarju; predkoncesijo za isto tako železnico od kranjske meje do Sv. Lucije pa goriškemu u. dežel. nemu odboru. Sedaj odda koncesijo pod načelstvom župana Hribarja takoj izdelavo splošnih načrtov. Istotako je pričakovati tudi od goriškega deželnege odbora. Ker so splošni načrti za progo Vrhnika Idrija že dodelani in ministrstvu predloženi, stopi vprašanje realizacije železnične zveze med Ljubljano, Idrijo in Sv. Lucijo morebiti že letos v odločilni štadij. To je sad tihega, a vztrajnega dela konsorcija za vrhniško-idrijsko železnico, kajti tudi zanimanje deželnege odbora goriškega za to železnično zvezo je vzbudil ta konsorcij.

Iz finančne službe. Davčna praktikanta Edvard Sosič in Ivan Šaplja ter provizorjni davčni pristav Rudolf Brajnik, ki so v področju primorske finančne direkcije, so imenovani za davčne pristave v XI. čin. razredu.

Iz pisarne slovenskega gledališča. Jutri, v torek, (nepar) se vprizori drugi na slovenskem odru H. Bernsteinova drama „Vstiki“ (La rafale) v nemškem prevodu znana pod imenom „Baccarat“. — Operno osobe pripravlja „Pikovo damo“.

Slovensko gledališče. V soboto se je tretjič pela opera „Evangeljnik“. Bil je častni večer našega priljubnega baritonista g. Ouřednika, ki je že več let član slovenske opere. Da je on dika slovenske opere, smo že opetovano poudarjali in kako je priljubljen, sta kazala dva okrašena in obložena venca, katera mu je darovalo občinstvo v znak priznanja in simpatije, in velike ovacije, katere mu je občinstvo prajealo koncem vsakega dejanja. Toliko odlikovanja pa g. Ouřednik tudi zasluži, saj se je zopet celo sezijo marljivo trudil, da si ohrani pridobljeno simpatijo razvajejenih obiskovalcev slovenskega gledališča. Če pogledamo njegovo dele v tekoči sezoni, se moramo čuditi, da je mogoče toliko stvarine podati v tako umetniški obliki kot jo je podal ravno g. Ouřednik. Upajmo, da nam ostane tudi v nadaljnem zvest! — V ostalem je bila cela opera prav dobra in tudi zbor je latinska zbora lepo izvedel. Gledališče je bilo rasprodano. P. K.

Intendanca slovenskega gledališča v Ljubljani nam pošila sledeče pojasnilo: V svoji sobotni številki izjavlja „Slovenec“, da ne ve, kajta je intendantsca slovenskega gledališča, pretrgala uradno občevanje z njegovim uredništvom. Evo varokov: „Slovenec“ je samolastno stavljal na repetoar igre svojih protačev ter s

tem na nedopusten način posegal v delokrog gledališkega vodstva. Pačil je namenoma oficialna intendantsca poročila ter skušal na ta način osmešiti intendantsco. Tako je pisal pred kratkim pod naslovom „Slovensko gledališče“: Jutri se ponavlja nad vse dolgočasna komedija itd. V svoji 42. letošnji številki pa se je povzpela „Slovenec“ celo do infamne trditve, da daje intendantsca zato igre v prevod g. Kobala, da jih ta potem v „Slovenskem Narodu“ pohvalno recenzira. — „Slovenec“ nazivlje korak gledališkega vodstva „višek domišljivosti“. Kaj je torej višek domišljivosti? Višek domišljivosti doseže malone oni, ki pričakuje od „Slovenčevega“ gledališkega poročevalca najnavadnejšega takta. Višek domišljivosti zakrivi oni, ki ne dopušta, da bi vsak šušmar poljubno kopal po njem! Kje in kdaj je sedanja intendantsca omejevala svobodno kritiko? Ali imajo gori navedena žaljenja sploh s kritiko kaj opraviti? Prav sedanja intendantsca je takoj pri svojem nastopu odpravila takozvano intendantsco kritiko, kar bi „Slovenec“ iz „Naših zapiskov“ utegnulo biti znano, ter se je vedno potegovala za svobodno strokovnjaško recenzijo. Nikdar ni hvalila literarnih ali glasbenih del, ki bi ne bila hvale vredna, saj se ji je celo opetovano očitalo, da dela premalo reklame. Ali niso bile domalega vse dosedanje prireditve točasne intendantsce umotvori svetovne slave, kterim nihče vrednosti odrekati ne more, kdor ima za umetnost razum in srce? Šušmarji so seveda izvzeti! — Ali je g. Kobal komedijo, ki jo je že od prejšnje intendantsce dobil v prevod, res ugodno recenziral? Dela samega seveda ni mogel zavračati, ker je stvar že davno občepriznana. O uprizoritvi pa piše tako strogo kakor o nobeni drugi letošnji prireditvi, in celo mnogo strožje nego „Slovenčev“ poročevalce. Ker je bila to doslej edina letošnja igra, katero je gospod Kobal za slovensko gledališče preložil, je razvidno, da je „Slovenčeva“ trditve čisto neutemeljeno in zlobno podtikanje. — In kako je z zalevo uprizarjanja slovenskih del? Prejšnja intendantsca je stavila na letošnji repertoar pet slovenskih eno dejanjk, od katerih je prvo čisto po nepotrebnem vrgla z Neidhartovo burko „Prvi“ na oder. Druga ima v „Slovanu“ štiri in pol strani, je torej prekratka. Dve sploh nista zreli za uprizoritev. Preostaja torej ena, katere sedanja intendantsca doslej zato ni uprizorila, ker nima pripravljenegega potrebnega komada, ki bi se ž njo vred dal uprizoriti. Mesto štirih enodejanjk (o katerih „Slovenčev“ kritik v prvi letošnji številki trdi, da so sploh preživele — kar pa intendantsca seveda ni merodajno) uprizorila se je doslej z lepim uspehom Cankarjeva komedija, o kateri se je bilo trdilo, da je neuprizorljiva, druga izvorna drama je sedaj v režiji, in za tretjo so priprave pravkar dovršene. Skupaj torej tri izvorne novitete in repriza „Divji lovec“. Dramskih novitet drugih slovenskih jezikov se je bilo naznanilo pet, a v resnici sta bili pripravljene dve in se je uprizorila leška veseligr „Na letovišču“. Od slovenskih cper se je poleg „Ruslana in Ljudmilo“ naznanila enodejanjka „Jelka“, pol samospev, pol balet, ki glasom strokovnih listov (Div 1. Maja, št. 6; „Divadlo“, št. 6) na Češkem ni uspela in ki bi bila ob naših sredstvih gotovo propala, dalje opereta „Naboba“, ki je v sedanjim osebjem neizvedljiva. Mesto tega se je nanovo uprizorila „Prodana nevesta“ in se uprizori še ta teden „Pikova dama“. Skoro vse priprave iz slovenskih jezikov pa obstajajo v vegastih, čisto nezadostnih prevodih, kojih revizija je provzročala ogromno dela in truda. Od vseh nemških iger sta bili edini „Gizdavki“ prevedeni iz originala. Petnajst naznanjenih prevodov pa sedanja intendantsca sploh nikdar prejela ni. — Gledališko vodstvo dobro ve, odkodi veter piba, a se ga ne boji, ker je bilo na spletke pripravljeno. Odločno pa zavrača neopravičena podtikanja in obenem zahteva pošteno, neodvisno in strokovnjaško kritiko, ki naj bi bila občinstvu in umetnikom v izpodbudo in v pouk, ne pa v posmeh. — Za intendantsca slovenskega gledališča:

Juvančič.
Društvo slovenskih profesorjev. Prijateljski sestanev v petek je bil zelo dobro obiskan. Udeležili so se ga pa g. deželni šolski nadzornik Hubad, g. ravnatelj Senekovič in celo upokojena profesorja magr. Zupan in prof. Pleteršnik, katera dva gospoda kažeta veliko zanimanje za stanovsko in šolsko gibanje slovenskih profesorjev in sta tudi oba člana našega društva. Zanimivo predavanje je privabilo veliko število članov, celo iz Kranja. Profesor Jeršinovic je referiral o gibanju za moderniziranje klasičnega pouka na gimnazijah in je končno sdručil zahteve reformatorjev v sledeče točke: 1. Latinskina in grščina naj se začneta poučevati v zrelejši dobi, ko se je učenec že dobro seznanil s ustrojem maternega jezika.

2. Prevajanje na latinščino in grščino pri šolskih naloga se naj opusti; maturska naloga is maturskega in grščino istotako. 3. Učitelju se naj da večja prostost v izbiri čtiva, vsilati se naj počivi privatno čtivo učencev. 4. Namesto dosedanje gramatično statistične metode naj stopi historično filološka, namesto formalnosti realnost; preteklost in sedanjost se naj združita v nepretrgano vez. 5. Življenje starih narodov, njih kultura, arheologija in umetnost se naj bolj upošteva. 6. Temu analogno se naj temeljito spremeni kanon klasičnega čtiva. Nasledujoči živahni razgovor je pokazal, da je zanimanje za preosnovno klasičnega pouka splošno, da pa so mnenja zelo različna. Toda v tem so vsi pedagogi edini, da je uspešen pouk v klasičnih jezikih, kakor v vsakem predmetu mogoče le na podlagi maternega jezika; posebno se je poudarjala pogubnost menjave učnega jezika v petem razredu. — Razen na teh prijateljskih sestankih, ki se sklicujejo v daljših odmorih in se vsakokrat naznanijo po dnevnikih, se shajajo nekateri kolegi, ki žele razvedrila v prijateljski družbi, tudi vsako sredo zvečer v restavraciji „Narod. doma“ v Ljubljani.

IV. vseučiliško predavanje v Ljubljani. Včeraj popoldne je predaval v „Mestnem domu“ pod okriljem „Akademije“ profesor filozofije na zagrebškem vseučilišču gosp. dr. Bazala o „Etiki in politiki“. Predavatelj je fiksiral pojem etike in politike ter podal njih principe. V politiki posvečuje največji cilj sredstva in kar je v politiki krapost, je večinoma v etiki greh. Nato je obširno razpravljal o državi, govoril o idealu države, kakor sta ga v svojih delih očrtala Platon in Aristotel, ter podal razloček med grško in rimsko državo. Ideal grške države je bila svobodna združitev ljudi v eno politično celoto, katere bi naj ne omejevali zakoni, dočim je pri Rimljanih takorekoč pogoj države zakon in njih najvišje načelo „Divide et impera“. Ko je v rimski državi prišlo do veljave krščanstvo, se je v cerkvi pojavilo stremljenje državno misel predrediti cerkvenim nazorom. Duhovščina bi naj imela največjo moč v državi in vladarji bi naj bili podložni cerkvenemu poglavarju. Pričela se je borba med državnim in cerkvenim imperializmom, ki je trajala ves srednji vek. Katoliški filozof Tomaž Akvinski je spravil cerkvene nazore o državi v sistem ter učil, da sta politika in etika podrejeni religiji. V dobi renesanse se je pojavilo stremljenje, da se država osvobodi vpliva cerkve, v novem veku se pa vodi borba za osvobojenje narodov od religije. V najnovšem času se nastale takozvane narodne države in okrepilo se je stremljenje, da se država popolnoma loči od cerkve. Prvi, ki je koncipiral pojem narodne države, je bil Machiavelli, njemu so pa sledili filozofi Hobbes, Spinoza, Locke in Rousseau. Predavatelj je očrtal državnopravne nazore teh filozofov ter obširno dokazoval, da tudi politika mora biti podrejena etiki, morali. Končno je prišel do zaključka, da mora v modernem času politika nasilstva odigrati svojo vlogo in da je v naši dobi ideal države narodna država. Vsled tega je neizogibno, da se bodo sedaj obstoječe države razkrojile v narodne države, ali pa vsaj federalizirale. — Dasi je imelo včeraj ob istem času svoj občni zbor „Splošno slovensko žensko društvo“, ki daje skoro največji kontingent tem predavanjem, vendar je bil „vseučiliški kurz“, kakor smemo z vsjo pravico imenovati ta predavanja, obiskan izredno mnogoštevilno. Posebno mora vsakogar veseliti dejstvo, da se teh predavanj v tako častnem številu udeležujejo naše dame, kar izpričuje, da se nele zanimajo za znanost in vedo, nego tudi, da jim bratski jezik ne dela posebnih ovir, da bi ne mogle slediti govornikovim izvajanjem. To je razveselilo simptom in dokaz, da hrvatsko-slovensko kulturno edinstvo ni prasen fantom. Naj bi med Nemci predaval v svojem jeziku kak Anglež, Danec ali Sved torej njihov brat po jeziku —, radovedni smo koliko poslušalcev bi imel in koliko izmed teh bi ga razumelo! A poglejte sedaj naše „vseučiliške kurze“, koliko je tu poslušalcev, dasi se ne predava slovenski, nego hrvatski. Pač ni prazna fraza, da smo Jugoslavnica ena narodna celota! — Predavanje prof. dr. Bazale je bilo poljudno v besede pravem pomenu, vsled tega je občinstvo z izredno pozornostjo sledilo veleslovesnim govornikovim izvajanjem ter ob koncu odlikovalo g. predavatelja z glasnim priznanjem in pohvalo.

Velika ljudska veselica v korist fondu za prezidavo ljubljanskega grada bude letos dne 7. julija v „Zvezdi“ in na delu Kongresnega trga. Ker je ta dan praznik slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metode, priredi se veselica izredno sijajno ter bodo saradi nje vsilili v Ljubljano posebni vlaki.

— Odbor „ženskega televidnega društva v Ljubljani“ vladno vabi p. t. članice na svoj drugi izredni občni zbor, ki se vrši v ponedeljek, dne 4. marca ob šestih zvečer v damski sobi „Narodnega doma“ s sledečim dnevnim redom: 1. Volitev odbora, 2. slučajnosti.

— Poročili o zaključku strokovnega kurza za krojače in krojačice ter o predavanju o nameravani mednarodni lovski razstavi na Dunaju smo morali zaradi pomanjkanja prostora odložiti na jutri.

Načrt prezidave južnega kolodvora v Ljubljani je že dogotovljen in predložen železniškemu ministru. Komisijski ogled se vrši najbrž še to pomlad, ko bo končano sporazumljenje med Južno železnico in mestno občino ljubljansko.

— Kralna skupina Ljubljana in okolica zveze avstr. strojniki ima v nedeljo 3. marca svoj letni občni zbor v restavraciji pri „Stajera“, Resljeva cesta, popoldne ob 2. uri. Po društvenih članih vpeljani gostje dobrodošli.

— Predprodaja vstopnic za dobrodelno prireditev na korist „Kranjski podružnici avstr. pomožnega društva za bolne na pljučih“ prevzela je radovoljno tvrdka J. Giontini na Mestnem trgu.

— Umril je po zelo kratki, mučni boleznii tukajšnji slikarški in pleškarski mojster g. Ivan Terdan vsled zastanka krvi. Pogreb bo v sredo.

— Srebrna poroka. Pretečeno soboto je obhajal v domačem krogu g. Kajetan vitez plem. Premierstein, veleposestnik in župan v Doleh nad Idrijo, s svojo soprogo petindvajsetletnico svoje poroke. Ob tej priliki jima kličemo: Naše najiskrenejše čestitke in dal Bog jima dočakati še ostala poročna jubileja!

— Krasno češnjevo cvetje nam je poslala ljubezniva gđ. Mici Lajovic iz Litije. Našla je je na litijskem polju.

— Slovenci v Celju napredujejo. Kakor se nam piše od ondot, kupila je celjska „Zadružna zveza“ veliko 2-nadstropno hišo, doslej last vdove po dr. Cyplu, na vogalu Ringa in vrtnih ulic, za vsoto 124.000 K. — Istotako je kupil — kupilja je baje že pertekna — g. trgovec Diehl — naš mož — gostilno pri „Stadt Gras“ za nad 80.000 K; hiša ta nahaja se v Graških ulicah. Gostilno je vzel v najem slovenski mesar, g. Stelcer, kar more celjskim Slovencev biti le v prilog. In tako se je šeststano stanje Slovencev v celjskem mestu spet dokaj namnožilo. Bog daj dalje tako!

— Akademično tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu ima svoj 7. redni občni zbor dne 27. t. m. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih. Slovanski gostje dobrodošli!

— Umril je v Trstu pri Sv. Ivanu odločen in delaven slovenski rodoljub g. Vinko Peršič, ki je bil zvest in neustrašljiv agitator pri vseh volitvah.

— Končni štrajh tržaških dimnikarjev. Tržaški dimnikarji so v soboto zopet začeli svoje delo.

— Neprijetna družba. Ko se je včeraj zvečer peljal s sanmi po Dolenjski cesti v Ljubljano posestnice sin Ivan Ahlin, so med potjo skočili k njemu štirje obrtni pomočniki. Ker so bili pa „pretežki“, se jih je hotel blizu „Zelenega hriba“ odkrižati. Ti pa niso bili s tem zadovoljni in so začeli vznokati klobutati in šele, ko so mu iztrgali havelok in urno verižico, so se odstranili. Pozneje jih je policija izsledila in djala pod ključ.

— S strehe je padel danes popoldne na poslopju „Ljudske kuhinje“ krovski vajenec Ernest Maklus in se tako poškodoval, da so ga morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnišnico.

— Obstreli se je včeraj s sobno puško desetnik tukajšnjega gorskega topničarskega oddelka Pavel Schwarz. Zadel se je v čelo in se tako poškodoval, da so ga morali oddati v garnizijsko bolnišnico. Jeli bila to nesreča, ali poskušen samomor, se ne ve.

— Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 13 Hrvatov, nazaj pa je prišlo 120 Slovencev in Hrvatov. Iz Slavonije je prišlo 22 slovenskih tesačev.

— Mestno drvališče pod Tivoljem je vsled trajnega mraza zopet odprto.

* Najnovejša novice. Prvo ministrstvo v Transvalu se je sestavilo pod predsedstvom generala Bothe.

— Lloydov parnik se je potopil. Blizu otoka Krete se je potopil Lloydov parnik „Imperatrix“. Parnik je imel 120m ož posadke in 20 potnikov. Koliko je rešenih, se še ne ve.

— Sredstvo soper raka je izšel v Budapešti asistent dr. Hauer. Sredstvo se vbrizgane pod kožo.

— Japonski princ Našimoto, stričnik japonskega cesarja, je več mesecev pod tujim imenom obiskoval vojno šolo v Parizu. Pred odhodom ga je predsednik republike sprejel v avdijenci.

Telefonska in brzojavna poročila.

Trst 25. februarja. Neareča, ki je zadela Lloydov parnik „Imperatrix“ je največja, kar jih je kdaj zadelo kako ladjo tržaškega „Lloyda“. Utonilo je 40 oseb, med temi 32 pomorščakov, ki so bili izvzemši osem arabskih kurjačev, vsi Primorci in Dalmatinci. Tudi strojevodja Martinušič in zdravnik dr. Fiala sta utonila. Oficirji so se vsi rešili.

Dunaj 25. februarja. Določeno je definitivno, da pojde cesar meseca aprila v Prago in da ostane tamkaj več tednov.

Lvov 25. februarja. Danes se je zbrala pred deželnim sodiščem ogromna množica, med katero je bilo zlasti mnogo gospa in gospodičen iz najboljših krogov. Čim so prišli dijaki iz zapora jih je množica pozdravila z nepopisno navdušenostjo. Dame so dijake obaipale s cveticami in vsa množica je prepevaje rodoljubne pesmi spremljala dijake v hotel, kjer so bila za dijake najeta stanovanja. Spotoma je nekaj dijakov valed dolgega stradanja omagalo. Spravili so jih v vozove in odpeljali v hotel, pred katerim je množica potem toliko časa demonstrirala, da je neki dijak stopil na balkon se zahvalil za preserčne izraze simpatij in prosil ljudstvo, naj se razide

Lvov 25. februarja. Stradalna stavka zaprtih maloruskih dijakov je končana. Stradali so 106 ur. Na ovo je obolelo 6 dijakov. Danes so bili vsi dijaki izpuščeni iz zaporov proti kavciji 30.000 kron.

Buselj 25. februarja. Dogano je sedaj, da je bilo na ponesrečenem parniku „Berlin“ 144 oseb. Od teh jih je utonilo 129.

Berolin 25. februarja. Cesar Viljem je pri sprejemu predsedstva drž. zbora obširno govoril o zadnjih volitvah. Vdltve, je rekel, so pokazale, da so socialni demokratje premagljivi, in mora to delstvo tudi v inozemstvu napraviti dber vtisk. Glede klerikalcev je cesar posebno poudarjal odločno nasprotje med škofi in med klerikalno stranko ter dejal, da upvsled vpliva škfov, da premene klerikalci svojo politiko.

Rim 25. februarja. Iz raznih pomorskih mest italijanskih se poroča, da so valed viharjev ponesrečile ladje.

Meteorološko poročilo.					
Vidna nad morjem 6-5. Srednji snežni sloj 750-8 mm.					
Stopenj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetovi	Nebo
25	9. av.	751.5	5.1	brzovetrno del. oblak	
24	7. nj.	736.0	-10.9	brzovetrno megla	
	2. pop.	734.2	0.6	brzovetrno pol. oblak	
25.	9. av.	756.9	5.1	brzovetrno jasno	
	7. nj.	736.2	-12.8	sl. avah. megla	
	2. pop.	736.1	1.3	sl. jug del. jasno	

Srednja predvčeršnjaja in včeršnjaja temperatura: - 4.3° in - 4.9°; norm.: + 6° in 07° Padavina v 24 urah 0.0 mm in 0.0 mm.

Mlad trg. pomočnik
dobro izvehan mešane trgovine, vajščine prost, želi službe premeniti.
Naslov pove upravištvu „Slov. Naroda“.
649 2

Kislo zelje
v sodebi od 50 kg naprej (cena 100 kg 18 kron) raspolijha tvrdka
J. Kušlan
Kranj (Gorenjako). 675

Knjigovodja
mlad, inteligenten, spreten, zanealjiv, izurjen v vseh pisarniških poslih, išče službe za takojšnji nastop pod zelo nizkimi pogoji.
Cenjene ponudbe pod „Vestem št. 724“ upravištvu tega lista. 688 2

Ženitna ponudba.

Železnični uradnik, 26 let star, samec, simpatičen, narodnjak, 3 lepo prihodnostjo. želi znanja 3 izobraženo gospico, če mogoče pevko, slovenske narodnosti. Le resne ponudbe s sliko do 10. sušca 1907.
Naslov: „Vencel 33, Trst, poste restante“. Tajnost zajamčena. 621 3

Izšla je knjiga
Kralj Matjaž.

Povest iz protestantskih časov na Kranjskem.
(Ponatis iz „Slov. Naroda“.)

Lična brošura obseza 363 strani ter obdeluje v zanimivi povesti kmetski punt na Vrhniki in okolici ter napad na samostan krutih menihov v Bistri.

Cena 1 K, s poštnino 1 K 20 vln.
Dobi se edino pri

L. Schwentnerju, knjigarja
v Ljubljani, Prešernove ulice.

Samo 6 dni

Havre-New York
Francoske prekomorske družbe.
Edina najkrajša črta čez
Bazel, Pariz, Havre v Ameriko.
Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje za vse slovenske pokrajine

Ed. Šmarda
oblastveno potrjena potovalna pisarna
Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana
v novi hiši „Kmetijske posejilnice“, nasproti gostilne pri „Figovca“.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v SPLJETU. Stritarjevo ulice št. 2. Podružnica v CELOVCU.
Delniška glavica K 2.000.000. Reservni fond K 200.000.
12-23 priproroča k Zrebanju dne 1. marca 1907
promese na Dunajske komunalne srečke à K 15.50, glavni dobitok K 400.000, dalje srečke bazilika kurz ca. K 25, glavni dobitok K 30.000, srečke ogrskega rud. križa kurz ca. K 30, glavni dobitok K 30.000.
Vloge na kajitice in tebeči račun obratuje od dne vloge do dne vridga po 4%, %.

Zlata svetinja
Berolin, Pariz, Rim itd.
Nabavite kozm. čistilo za sebo
Seydlin
Boklva so
Inkluduje:
O. Seyd
Stritarjevo ulice 7.

Kavarna „Leon“
v Ljubljani
na Starem trgu št. 30
vsak torek, sredo, četrtek
soboto in nedeljo
vso noč odprta.
Z odličnim spoštovanjem
Leo in Fani Pogačnik.

Ose. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:
140 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenica, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Celovec, Glančdorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.
17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
30 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenica, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.
108 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
400 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenica, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
708 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.
735 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.
1023 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenica, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Inomost, Moskovo.

Behod v Ljubljano juž. žel.:
709 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
844 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Prostovoljna prodaja.
V konkurzno maso

Dragotina Puca, založnika pohoštva in tapetnika v Ljubljani

glasom inventarnega zapisnika c. kr. dež. sodišča z dne 23. julija 1906 oprav. šte. S 20/6/90 brez ngovora inventirana in na znesek 32.000 K sodno cenjena patenta („V posteljo spreminljivi divan“) in sicer avstrijski patent šte. 23.139 in ogrski patent šte. 33.004

prodasta

se valed sklepa upniškega odbora onemu, ki največ ponudi pod sledečimi pogoji:

- 1.) Konkurzna masa ne prevzame prav nikakega jamstva glede s tem naprodaj stavljenih patentov.
- 2.) Sprejemajo se ponudbe čez in za sodno cenilno vrednost in tudi pod njo
- 3.) Ponudbe je pošiljati podpisnemu upravniku konkurzne mase do dne 1. marca 1907 in priložiti 10% ponudbene cene kot varščino.
- 4.) Vsak ponudnik je takoj vezan na svojo ponudbo in mora ostati v besedi do dne 10. marca 1907, tretji dan po dobljenem obvestilu o sprejeti ponudbi pa plačati na roke podpisane upravniku vso ponudbeno ceno.
- 5.) Upniški odbor si pridržuje pravico, da ponudbe presodi, jih sprejme ali odkloni.

Vsa natančnejša pojasnila daje podpisani upravnik konkurzne mase.

V Ljubljani, dne 14. svečana 1907.

Dr. Alojzij Kokalj

odvetnik v Ljubljani, kot upravnik konk. mase Drag. Pusa.

Konji za klanje
se kupujejo. — Več v gostilni v Metelkovi ulicah št. 4 v Ljubljani. 681 2

Spretnega stavca
za slovenski časopisni stavek išče takoj tiskarna 672-1
W. BLANKE v Ptuj.

Biljard
prav dobro ohranjen se prodaja za zmerno ceno. 673
Naslov pove iz prijaznosti upravn. „Slov. Naroda“. 674-1

Enega ali dva krepka, zdrava
vajenca
sprejme takoj večja kovaška delavnica, ravno tam se tudi sprejme
vajenec

za kolarstvo. Učna doba 3 leta brezplačno, toda brez obleke.
Dopisi na Sebastijana Schiestl, kovaškega mojstra v Jezernici pri Beljaku na Koroškem. 684-5

Ose. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

1115 predpoldne. Osebn. vlak iz Goslic c. kr. drž. žel., Trbiža, Celovca, Lince, Prage, Dunaja zahodni kolodvor.
232 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
430 popoldne. Osebn. vlak iz Selciana, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel.
835 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
845 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Lince, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. drž. žel., Gorice c. kr. drž. žel.
1134 ponoči. Osebn. vlak iz Postablja, Trbiža, Trsta c. kr. d. žel., Gorice c. kr. d. žel.

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:
728 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.
205 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.
710 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.
1048 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Sama v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

Behod v Ljubljano drž. kolodvor:
649 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
1059 predpoldne. Mešani vlak iz Kamnika.
910 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.
955 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Sama v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.) (Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjeevropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Prostovoljna prodaja.
V konkurzno maso

Dragotina Puca, založnika pohoštva in tapetnika v Ljubljani

glasom inventarnega zapisnika c. kr. dež. sodišča z dne 23. julija 1906 oprav. šte. S 20/6/90 brez ngovora inventirana in na znesek 32.000 K sodno cenjena patenta („V posteljo spreminljivi divan“) in sicer avstrijski patent šte. 23.139 in ogrski patent šte. 33.004

prodasta

se valed sklepa upniškega odbora onemu, ki največ ponudi pod sledečimi pogoji:

- 1.) Konkurzna masa ne prevzame prav nikakega jamstva glede s tem naprodaj stavljenih patentov.
- 2.) Sprejemajo se ponudbe čez in za sodno cenilno vrednost in tudi pod njo
- 3.) Ponudbe je pošiljati podpisnemu upravniku konkurzne mase do dne 1. marca 1907 in priložiti 10% ponudbene cene kot varščino.
- 4.) Vsak ponudnik je takoj vezan na svojo ponudbo in mora ostati v besedi do dne 10. marca 1907, tretji dan po dobljenem obvestilu o sprejeti ponudbi pa plačati na roke podpisane upravniku vso ponudbeno ceno.
- 5.) Upniški odbor si pridržuje pravico, da ponudbe presodi, jih sprejme ali odkloni.

Vsa natančnejša pojasnila daje podpisani upravnik konkurzne mase.

V Ljubljani, dne 14. svečana 1907.

Dr. Alojzij Kokalj

odvetnik v Ljubljani, kot upravnik konk. mase Drag. Pusa.